

komunesammenslåinger. (...) Det er ikke sikkert at bomringen ville blitt så veldig annerledes hvis Klæbu var en del av Trondheim. Men det er et eksempel på at innbyggerne oftere berøres av forhold som bestemmes av politikere i nabokommunen.

Bergens Tidende

Det er uheldig at det ikke eksisterer en nasjonal politikk for omsorgsteknologi i Norge, og at vi henger etter høyst sammenliknbare land som Danmark, Sverige og Skottland. Utprøving av ny omsorgsteknologi kan ikke overlates kommunene alene.

Altaposten

Bassengsatsingen til Regjeringen Stoltenberg er ikke den mest iøynefallende suksessen av rødgrønne valgkamplofter. Noen vil til og med kalle det et gedigent mageplask. Det viser seg gang på gang at det ikke er spesielt smart å basere løfter på at kommunene skal følge dem opp.

Atferdsproblemer: Gjør det som virker!

Atferdsproblemer hos barn og ungdom må ansees som et **STORT SAMFUNNSPROBLEM**, og behandles som det.

Forekomsttallene i forhold til atferdsproblemer varierer, men en kan trolig si at omtrent 5 prosent av barne- og ungdomsbefolkningen utvikler problemer.

Problemerne er alvorlige for dem det gjelder og for samfunnet. Barn med atferdsproblemer har også dårligere prognose enn andre barn i forhold til fremtidige problemer, eksempelvis større risiko for kriminalitet og rusmisbruk.

Barnevernet, både det kommunale og det statlige (Bufetat), bruker en veldig stor del av sine ressurser på ungdom med atferdsproblemer. Mange av ungdommene må på et tidspunkt flytte fra familiene sine, for å bli plassert på institusjoner. Flertallet av disse ungdommene, og familiene deres, fikk trolig ikke et godt nok tilbud da barna var yngre. Ved å gripe effektivt inn tidlig nok, forebyg-

gersproblemer, og reduserer behovet for institusjonsplasseringer.

Det finnes i dag flere metoder som har dokumentert positiv effekt, både i forhold til forebygging og behandling av atferdsproblemer. Disse metodene må i større grad tas i bruk. Eksempler på metoder er «De Utrolige Årene» (forebygging og behandling av barn i alderen 0-12 år), PMTO (behandling for barn i alderen 3-12 år), TIBIR (forebygging og behandling for barn i alderen 3-12 år), PALS (program for bedre skolemiljø) og MST (behandling for ungdom i alderen 12-18 år). Mange av metodene er designet for å hjelpe foreldrene til å samarbeide bedre med barna/ungdommene, for så å forebygge/redusere problematferd.

For at flere barn, ungdom og familier skal få forskningsbasert hjelp på et tidlig nok tidspunkt må flere ting gjøres.

Utviklere av, og de som implementerer, forskningsbaserte metoder må gis tilstrekkelige midler. Dette er et ressurskrevende, men nødvendig arbeid. Kunnskap om forskningsbaserte metoder, og metodens teorigrunnlag, må i større grad være pensum ved relevante utdanninger.

Dette gjelder spesielt på førskolelærer-, lærer- og barnevernspedagogutdanninger. De som arbeider med barn og ungdom må få opplæring i effektive metoder. Dette gjelder for eksempel ansatte i barne-

trolig øremerkede - til å kunne igangsette forebygging- og behandlingstiltak tidlig nok. Fagfolk må velge forskningsbaserte tiltak der det er tilgjengelig i forhold til den aktuelle problematikken. Forskningsbasert kunnskap må styre valg av tiltak, ikke personlige preferanser, ideologi eller «gammel vane».

Barn med atferdsproblemer, og barnas familier, fortjener å bli behandlet med de beste tilgjengelige metodene. Når det finnes metoder med dokumenterbar positiv effekt, er det ikke akseptabelt at barn tilbys metoder vi ikke kjenner virkningen av.

Foreldre til barn med atferdsproblemer bør kreve at tiltak iverksettes så fort utfordringene er identifisert. De bør også etter spørre dokumentasjonsgrunnlaget for de tiltakene som anvendes, og kreve at de best dokumenterte metodene benyttes.

Kommunale ledere - med rådmenn i spissen - bør undersøke hvilke tiltak barn,

unge og familier fra deres kommuner tilbys. Det samme bør lokalpolitikere - med ordførerne i spissen - gjøre. De har et felles ansvar, og en felles interesse av at barna og familiene får et best mulig tilbud.

Forebygging og tidlig intervensjon i forhold til atferdsproblemer tjener alle på. Barna og familiene får det bedre, samtidig som sannsynligheten for at barna utvikler mer alvorlige problemer blir redusert. Dette er også samfunnsøkonomisk lurt. Innsatsen belønnes med at færre barn utvikler alvorlige problemer som kriminalitet og rusmisbruk, og ved at behovet for institusjonisering reduseres.

Are Karlsen (Ap)
Leder, hovedutvalg for kultur, oppvekst og familie
Horten kommune

HJELP
Det finnes i dag flere metoder som har dokumentert positiv effekt

hager, skoler, helsestasjoner og barnevern. Kommunene må gis midler -